

обще на Габровчены-тѣ и можемъ даже да кажемъ че въ самы-
тѣ партіи, распри и бутни що сѫ имали гражданы-тѣ помежду
си, носятъ единъ особенъ характеръ отъ партіи-тѣ на другы-
тѣ мѣста и сѫ едно косвенно доказателство на ученолюбие-то
на жители-тѣ; защото не сѫ ся карали помежду си за друго
освѣніе, по лукавы наущенія, затова че имало нѣкои ужъ, та не
желаяли напрѣдокъ-тѣ на училища-та и просвѣщеніе-то на всич-
ки; — достозабѣлѣжително е че никога затваряніе на училища-
та не е ставало отъ странж на гражданы-тѣ, кавгы-тѣ имъ сѫ
были все за управж-тѣ и наредж-тѣ за училища-та. До колкото
смы забѣлѣжили, не можемъ ни единъ отъ появяванны-тѣ партіи да обвинимъ въ зло намѣреніе и зло желаніе. Разумѣва ся
че дума-та е въобще за населеніе-то и за по-много-то отъ
дѣйствующы-тѣ лица а не безъ исключеніе, защото с не въз-
можно да нѣма и таквый единъ двама които да иматъ лоши
мысли и отъ зла сърце да дѣйствуватъ. Но единъ, двама и три-
ма не съставятъ цѣло и не могатъ да натежатъ въ общій-тѣ
итогъ та по тѣхъ не може и да ся сѫди за всички злѣ. И ето
зашо пуй смѣло можемъ да кажемъ че Габровцы-тѣ въобще сѫ,
колкото за училища-та твърдѣ настоятели.

Но нека гы не хвалимъ пуй, нека гы не оправдавамъ, нека
оставимъ да говорятъ за тѣхн-тѣ дѣятелностъ, книга-та на
дѣянія-та имъ по тѣзи часть, и копія-та на обширны-тѣ тѣхни
переписки за добро-то на училище-то и за расправж-тѣ на
имущества-та му. Нека оставимъ да свидѣтелствува за тѣхн-тѣ
исправность счетъ-тѣ на училищни-тѣ доходы и разходы, които

се дава едка опрѣдѣлена годишна плата въ видъ на пожизненнѣ
пенсії.

Ако това ся тури въ дѣйствие Габровска-та община не само
ще омые отъ себе си пятно-то на непризнательность но ще послу-
жи още и съ това за примѣръ на другы-тѣ по настъ общины,
които не сѫ още добрѣ освѣстени въ значеніе-то на това дѣяніе,
но равнодушно оставятъ тѣзи които имъ сѫ заслужили на мла-
дость да мрятъ отъ гладъ на старость.